

kaisla jäisten rantojen
elämässä yö ja jää
kohtaloiden myrskyssä
taas valo pilkistää
ei näänny tuskaan ihminen
vaikk' siltä tuntuukin
vain kaisla syksyin katkeaa
mutt' elo meille jää
on onnellinen ihminen
ken myrskyn ymmärtää
siis rohkeutta tarvitaan
ja toivo elämään

*

oliko se eilen
juoksin pihalla
kukkia kastellen
tänään peittää
harmaa huntu pääni

*

en sure mennyttä
en tulevaa
vaikka mustat pilvet
taivaan peittää